

A4-76

TRIBUNAL

دیوان داری دعاوی ایران - ایالات متحدہ

1

۷۶-۴

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. A-4

Date of filing: 6. Feb 84

** AWARD - Type of Award Interim Award
- Date of Award 1. Feb 84
_____ pages in English _____ 5 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

پرونده های شماره الف-۴ و الف-۱۵

شعبه دو

حکم شماره: آی.تی. ال. ۳۳-الف ۴ / الف-۱۵ (بخش سوم) ۲

A4-76
الف-۴ - ۷۶

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
۱۲ / ۱۱ / ۱۳۶۲	تاریخ
0 6 FEB 1984	
A-15 - A4	شماره پرونده

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

دولت جمهوری اسلامی ایران ،
خواهان ،

- و -

دولت ایالات متحده آمریکا ،
خواننده .

قراردادی

در چارچوب ادعاهای شماره الف - ۴ و الف - ۱۵ (بخش سوم) ثبت شده نزد دیوان توسط دولت جمهوری اسلامی ایران علیه دولت ایالات متحده آمریکا، مبنی بر استرداد اموال منقول و غیر منقول سفارت و کنسولگریهای ایران واقع در ایالات متحده، جبران خسارات بابت نقض ادعائی تعهدات طبق بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر توسط خواننده، خواهان در تاریخ ۲۰ دسامبر ۱۹۸۳ (۲۹ آذرماه ۱۳۶۲) درخواستی جهت صدور قرار موقت مبنی بر منع دولت ایالات متحده از حراج اموال منقول سفارت و کنسولگریهای ایران واقع در ایالات متحده و ابطال هرگونه معامله منعقدیه موجب این حراجهای، تسلیم نمود.

شعبه دو دیوان که بموجب دستور شماره ۱۷ مورخ ۵ ژانویه ۱۹۸۴ (۱۵ دیماه ۱۳۶۲) ریاست دیوان ما مور رسیدگی به این درخواست شده بود، طی دستور مورخ ۱۸ ژانویه ۱۹۸۴ (۲۸ دیماه ۱۳۶۲) رای داد که اوضاع و احوال و شرایط به صورتی که در آن تاریخ برای دیوان تشریح شده بود بدیهه نحوی نبود که اعمال اختیارات جهت صدور قرار موقت مورد درخواست را ضروری گردانند، زیرا چنین به نظر می آمد که شرایط یاد شده، خطر ایراد لطمه غیر قابل جبرانی که با پرداخت خسارت، قابل ترمیم نباشد را در بر نداشت. در دستوری یاد شده، همچنین خاطر نشان شده بود که رای مزبور مانع از آن نیست که طرف متقاضی درخواست جدیدی را بر مبنای واقعیات تازه تسلیم نماید.

در ۳۱ ژانویه ۱۹۸۴ (۱۱ بهمن ماه ۱۳۶۲) دولت جمهوری اسلامی ایران درخواست مجددی برای صدور قرار موقت مبنی بر منع دولت ایالات متحده از حراج اموال منقول سفارت و کنسولگری های ایران واقع در ایالات متحده، به ثبت رساند.

در درخواست جدید، دولت جمهوری اسلامی ایران مدعی حدوث واقعیات جدید گردیده و به دیوان خاطر نشان ساخته است که از تاریخ ۳ تا ۵ فوریه ۱۹۸۴ (۱۴ تا ۱۶ بهمن ماه ۱۳۶۲) یک حراج عمومی در واشنگتن دی. سی. در سی. جی. سلون اند کامپنی اینکورپوریتد برگزار می شود که طی آن، بنا به اظهار، قرار است برخی اموال مشخص و غیر قابل

جایگزینی، یعنی "اموال نفیس، تاریخی و ملی موجود در سفارت و کنسولگریهای ایران در ایالات متحده" به فروش رسند. دولت جمهوری اسلامی ایران در تشریح درخواست خود، تلکس مورخ ۳۱ ژانویه ۱۹۸۴ (۱۱ بهمن ماه ۱۳۶۲) ارسالی از بخش حفاظت منافع ایران در سفارت الجزایر در واشنگتن را همراه با آگهی مورخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۴ (۳۰ دیماه ۱۳۶۲) حراج گزار در "ایران تایمز" و صفحات ذیربط کاتالوگ حراج را، ضمیمه درخواست نموده است.

علاوه بر این، دولت جمهوری اسلامی ایران، در اول فوریه ۱۹۸۴ (۱۲ بهمن ماه ۱۳۶۲) صورت مشخص تری از این اموال را که اقلام شماره ۱۷۳۶ تا ۱۸۱۷ مندرج در کاتالوگ حراج را در برمی گیرد، تسلیم نمود.

بلاخره، دیوان داوری نامه‌ای از نماینده رابط ایالات متحده دریافت نموده که حاوی اظهار نظر وزارت امور خارجه ایالات متحده به شرح زیر است: "ا. اف. ام. امروز از "اسلون" تأییدی دریافت کرد دایر بر اینکه قرار نیست که هیچیک از اقلام مورد بحث بصورت امانی* از جانب وزارت خارجه به فروش رسد. در حراج ماه دسامبر در نیویورک در سوتی پی پارک برنت، اسلون کلیه ظروف نقش دار چینی، کریستال و نقره‌ای را خریداری کرده و اکنون اقلام فوق را به حساب خود به فروش می رساند. به همین نحو، اقلام دیگری از حراج های قبلی اسلون از جمله دو تخته فرش، دوازده سینی نقش دار و تعدادی تابلو نقاشی" توسط افراد خصوصی مجدداً فروخته می شود، و "هم اکنون اطلاع پیدا کرده ایم که در ۲۵ و ۲۶ فوریه "حراج کوچکی" برگزار می شود، شامل اقلام کمبها تری که بدو" برای حراج ۹ تا ۱۱ دسامبر در نظر گرفته شده بود و قرار است بصورت امانی از جانب وزارت خارجه به معرض فروش گذاشته شوند. برخی از این اقلام، پیش از فروش دسامبر کاتالوگ چاپ شد لیکن به حراج گذاشته نشد، زیرا اقلام گران قیمت تری از منابع دیگر برای فروش عرضه شدند".

شعبه دو طی دستور شماره ۲۳ ریاست، مورخ اول فوریه ۱۹۸۴ (۱۲ بهمن ماه ۱۳۶۲)،

*On consignment

ما مور رسیدگی به مساله صدور قرار موقت گردید .

دیوان داوری خاطرنشان می سازد که ایالات متحده آمریکا ، طی لایحه ای که در تاریخ ۳ ژانویه ۱۹۸۴ (۱۳ دیماه ۱۳۶۲) تسلیم کرده است ، در مخالفت با درخواست صدور قرار موقت توسط ایران و در رابطه با درخواست مورد اشاره در دستور ثبت شده در تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۸۴ (۲۸ دیماه ۱۳۶۲) مکررا " اظهار نموده که اشیائی که دارای ارزش تاریخی ، هنری یا فرهنگی ویژه ای هستند ، قرار نیست فروخته شوند . و نیز " اینکه دولت نهایت سعی خود را کرده است تا اشیائی را که واجد ویژگیهای مهم تاریخی و فرهنگی بوده یا از سایر جهات بی بدیل اند ، در بین اموال ایرانی معلوم و مشخص نموده و مراقبت کنند که از اینگونه اشیاء جهت برگشت نهائی به ایران محافظت شود . اشیائی نظیر نسخه های خطی فارسی قدیمی (از جمله قرآن ها) کاشی ها ، پارچه های نقش دار و ظروف سفالی قرون هیجده و نوزده در انبار نگهداری شده و فروخته نخواهند شد " . دولت ایالات متحده آمریکا در همان لایحه ، در رابطه با حراجهای قبلی اموال سفارت و کنسولگریهای ایران واقع در ایالات متحده ، خاطرنشان می سازد که " حراجها کما ملا " قانونی بوده است . مالکیت اموال مورد حراج طبق قوانین ایالات متحده منتقل شده است . ایالات متحده هیچگونه مبنائی برای طرح ادعا جهت ابطال معاملات یا دسده و هیچ وسیله ای جهت اجبار خریداران به استرداد اقلامی که خریداری نموده اند ، ندارد (صفحه ۱۹ نسخه انگلیسی ، لایحه ایالات متحده) .

دیوان داوری ، با عطف به دستور مورخ ۱۸ ژانویه ۱۹۸۴ (۲۸ دیماه ۱۳۶۲) خود و با توجه به واقعیات جدیدی که توسط دولت جمهوری اسلامی ایران ارائه گردیده ، همچنین با توجه به متن پاراگراف نقل شده از لایحه مورخ ۳ ژانویه ۱۹۸۴ (۱۳ دیماه ۱۳۶۲) ایالات متحده ، بر این نظر است که اقلام مندرج در فهرست تسلیمی غیر قابل جایگزینی بوده و علیهذا ، دیوان صدور قرار موقت را ضروری تشخیص می دهد :

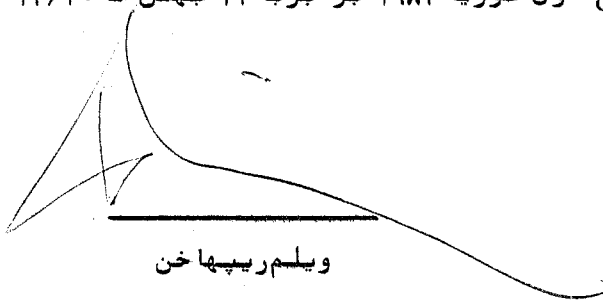
به دلائل پیش گفته ،

دیوان قرار اعدادی زیر را صادر می کند:

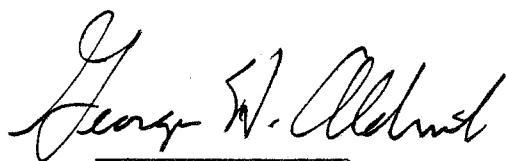
دیوان داوری براین نظر است ، که شرایط و اوضاع واحوال بصورتی که اکنون برای دیوان تشریح شده ، به نحوی است که اعمال اختیار دیوان در صدور قرار موقت را مادام که دیوان عمومی رای خود را در پرونده های الف-۴ و الف-۱۵ صادر نکرده ، ضروری می سازد .

دیوان به فوریت از دولت ایالات متحده می خواهد که کلیه اقدامات لازم را جهت منع فروش اموال سفارتخانه و کنسولگریهای ایران در ایالات متحده که واجد ویژگیهای مهم تاریخی و فرهنگی بوده یا از سایر جهات منحصر بفرد و ذاتاً " غیر قابل جایگزینی باشند ، به عمل آورد .

لاهد ، به تاریخ اول فوریه ۱۹۸۴ برابر با ۱۲ بهمن ماه ۱۳۶۲

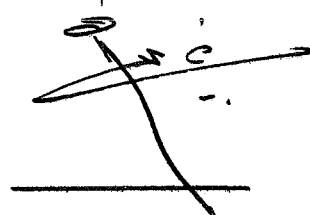

ویلم ریپهاخن
رئیس شعبه دو

جرج اچ. آلدریج

بنام خدا

شفیع شفیی

با رای موافقم ، گرچه معتقدم که فقط بعضی از اقلام فهرست مورد اشاره مستدلاً " غیر قابل جایگزینی هستند .